

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/516/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913202433
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6913202433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom v Piešťanoch, Teplická č. 7434/147, zastúpeného právnym zástupcom ERASMUS LEGAL, s.r.o., IČO: 36789615, so sídlom v Bratislave, Justičná č. 9, v mene ktorého koná Mgr. Tomáš Rašovský, advokát a konateľ, proti odporcovi I. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom v O. J., č. XXX, o zaplatenie 491,57 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/65/2013-22 zo dňa 20.05.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti istiny a úrokov z omeškania návrh navrhovateľa zamietol (druhý výrok) m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 80,40 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 52,81 € od 16.02.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporcovi náhradu trov konania na súde prvého stupňa proti navrhovateľovi n e p r i z n á v a .

Odporca je p o v i n n ý nahradíť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania z titulu časti zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 € a z titulu trov právneho zastúpenia v sume 29,29 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa ERASMUS LEGAL, s.r.o., IČO: 36789615, so sídlom v Bratislave, Justičná č. 9, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,51 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 50,51 € od 16.02.2013 do zaplatenia a to do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti istiny a úrokov z omeškania návrh navrhovateľa zamietol a rozhodol o trovách konania tak, že ich náhradu odporcovi nepriznal.

Návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 491,57 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 464,36 € od 16.02.2013 do zaplatenia z titulu nesplateného spotrebiteľského úveru po zosplatnení, súčasne sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 0,78 € z titulu kapitalizovaných denných úrokov z omeškania do zosplatnenia, sumy 119,50 € z titulu kapitalizovaných denných úrokov z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu na začatie konania a náhrady trov konania (v priebehu konania okresný súd v dôsledku čiastočného späťvzatia zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 0,78 € a to uznesením vyhláseným do zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.05.2013).

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že navrhovateľ a odporca uzavreli písomnú zmluvu o úvere zo dňa 12.08.2008, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 663,88 €, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v pravidelných splátkach v sume 43,12 € mesačne s počtom splátok 24 pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 58,40 % a ročnej úrokovej sadzbe vo výške 45,69 %; ďalej mal okresný súd preukázané, že odporca na splátkach úveru zaplatil navrhovateľovi spolu sumu 560,56 €. Okresný súd posúdil úverovú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a uzavrel, že táto nespĺňa špecifikované náležitosti a to podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia spornej zmluvy (chýbajúca konečná splatnosť úveru), podľa § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (chýbajúca ročná úroková sadzba, nakoľko ročnú úrokovú sadzbu 45,69 % uvedenú v zmluve posúdil okresný súd vzhľadom na jej výšku za rozpornú s dobrými mravmi), podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (chýbajúca výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov) a podľa § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (chýbajúca priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov); na základe uvedeného posúdil okresný súd v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov. Dojednanie o zmluvnej pokute posúdil okresný súd ako neplatné podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že odporca nebol povinný platiť žiadne úroky, poplatky ani zmluvné pokuty, pri rozhodovaní okresný súd zohľadnil, že odporcovi bolo poskytnutých spolu 663,88 €, z ktorých uhradil sumu 560,56 €; keďže však navrhovateľ v prejednávanej veci uplatňoval zaplatenie sumy 611,07 € po odpočítaní odporcom zaplatenej sumy 560,56 € uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,51 € s príslušenstvom s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol; aj keď mal odporca v prevažnej miere úspech v konaní, náhradu trov konania mu okresný súd nepriznal, pretože si žiadne trovy konania neuplatnil.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti istiny a úrokov z omeškania návrh navrhovateľa zamietol, podal navrhovateľ včas odvolanie zo dňa 13.06.2013 (č. I. 33-36 spisu), ktorým navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie alternatívne, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil v zmysle podaného odvolania; navrhovateľ uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), písm. b), písm. d) a písm. f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), pretože podľa jeho názoru v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., v dôsledku ktorých mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ďalej podľa jeho názoru konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (rozhodnutie je čiastočne nepreskúmateľné), ďalej okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nakoniec, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odvolaní navrhovateľ uviedol, že podľa odôvodnenia rozsudku považoval okresný súd úverovú zmluvu zo dňa 12.08.2008 za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na absentujúci údaj o priemernej hodnote RPMN sa stotožňuje s týmto právnym názorom okresného súdu, ale namieta chybnosť výpočtu sumy, na ktorú má v zmysle právneho názoru okresného súdu nárok a to v časti istiny ako aj úrokov z omeškania.

K výpočtu istiny navrhovateľ v odvolaní uviedol, že odporcovi bola poskytnutá celkom suma 663,88 € a odporca uhradil spolu 13 splátok po 43,12 €, t.j. spolu sumu 560,56 € (trinásť splátka v sume 43,12 € bola uhradená po zosplatnení dňa 19.04.2010). Vzhľadom na uvedené mal teda okresný súd prepočítať sumu, ktorú v zmysle vyššie uvedeného právneho posúdenia odporca dlhuje navrhovateľovi tak, že od sumy 663,88 € mal odpočítať uhradenú sumu 560,56 €, čiže rozdiel predstavuje 103,32 € a nie 50,51 € ako uvádza okresný súd. Úvaha súdu pri výpočte, že uhradená suma sa odpočíta od uplatnenej sumy 611,07 € neobstojí, pretože je z návrhu zrejmé, že táto suma zahŕňa jednotlivé položky, ktoré si navrhovateľ uplatňuje titulom úverovej zmluvy zohľadňujúc nároky na úrok z úveru, poplatky a úroky z omeškania ako aj započítanie uhradených splátok, ktoré však okresný súd navrhovateľovi nepriznáva. Ak chcel okresný súd aplikovať na predmetný úverový vzťah ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, mal podľa uvedeného zákona zohľadniť všetko, čo odporca dostal od navrhovateľa od tejto sumy odpočítať všetko, čo dostal navrhovateľ od odporcu. Na základe uvedeného výpočtu má teda nárok na sumu 103,32 €. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K výpočtu úrokov z omeškania navrhovateľ uviedol, že okresný súd mu priznal úroky z omeškania len od doby podania návrhu a v odôvodnení sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s nárokom na úroky z omeškania z dlžnej sumy do doby podania návrhu. Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu bol v pôvodnom návrhu vypočítaný na sumu 119,50 €. Vzhľadom na právny názor okresného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru mali byť vyčíslené úroky z omeškania prepočítané nasledovne: výška úrokov z omeškania mala byť 9 % ročne ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 14.03.2010 (15 dní odo dňa zosplatnenia úveru) zvýšená o 8 %; následne vzhľadom na jednotlivé splátky uhradené odporcom do zosplatnenia v počte 12, od poskytnutej sumy 663,88 € mala byť odpočítaná suma 517,44 €, t.j. úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 146,44 € za obdobie od 14.03.2010 do 19.04.2010 (36 dní) v sume 1,30 € plus úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 103,32 € (vyššie uvedená suma 146,44 € mínus úhrada po zosplatnení dlžnej sumy zo dňa 19.04.2010 v sume 43,12 €) od 20.04.2010 do 15.02.2013 (1033 dní) v sume 26,32 €, spolu vyčíslené úroky z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu v sume 27,62 €. Za uvedené obdobie do 15. dňa po zosplatnení do 15.02.2013 (deň spisovania návrhu) mali byť teda zo strany okresného súdu úroky z omeškania prepočítané a priznané v sume 27,62 €. Okresný súd však zamietol zvyšnú časť uplatnených úrokov z omeškania bez toho, aby sa s uvedeným rozhodnutím v odôvodnení náležite vysporiadal, čím je rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné a teda je konanie postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a navrhovateľovi bola týmto konaním okresného súdu odňatá možnosť konať pred súdom. V odôvodnení rozsudku totiž okresný súd len konštatoval, že uvedenú dlžnú sumu priznal spolu s úrokmi z omeškania, čo však nijako nešpecifikuje a následne prevyšujúcu časť istiny s príslušenstvom zamietá. Na základe uvedeného navrhovateľ zrušenie rozsudku okresného súdu v napadnutej časti alebo jeho zmenu v zmysle vyhovenia jeho odvolaniu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril písomným podaním zo dňa 08.07.2013 (č. I. 41-42 spisu), v ktorom uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorým rozhodol, že je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,51 € s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 50,51 € do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku; túto platbu v stanovenej lehote aj vykonal; rozhodnutie okresného súdu považuje za právoplatné a nemenné a preto požaduje, aby bolo odvolanie navrhovateľa v plnej miere zamietnuté.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o zamietnutí istiny a úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti podľa § 220 O.s.p. zmenil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 220 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 768k ods. 2 Obchodného zákonníka, práva a povinnosti zo zodpovednosti za porušenie záväzkov zo zmlúv uzavretých pred 1. februárom 2013 sa spravujú podľa predpisov účinných do 31. januára 2013.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka (v znení účinnom od 15.01.2009 do 31.01.2013), ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10b nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01.07.2010), ak došlo k omeškaniu pred 1. júlom 2010, výška sankcie za omeškanie spotrebiteľa sa riadi podľa predpisov účinných do 30. júna 2010.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia č. 568/2008 Z. z. (v znení účinnom od 01.01.2009 do 30.06.2010), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom odvolacieho konania bolo len posúdenie otázky správnosti zamietnutia časti uplatnenej istiny s príslušenstvom a zamietnutia časti uplatnených vyčíslených úrokov z omeškania vo vzťahu k výroku rozsudku okresného súdu, ktorým uplatnenú istinu a úroky z omeškania v prevyšujúcej časti zamietol. Pri viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) sa odvolací súd nezaoberal vecnou správnosťou ostatných výrokov rozsudku okresného súdu a ani vecnou správnosťou výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa v prevyšujúcej časti, ktorá nebola predmetom odvolacieho konania. Len z dôvodu, že odvolací súd menil napadnutý zamietajúci výrok na základe podaného odvolania (podľa obsahu ide len o jeho čiastočnú zmenu), poňal do výroku rozsudku aj výrok a zamietnutí návrhu navrhovateľa v prevyšujúcej časti, pretože inak by rozsudkom okresného súdu v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu nebol vyčerpaný celý predmet konania (§ 152 ods. 2 prvá veta O.s.p.); k dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa v prevyšujúcej časti sa však odvolací súd osobitne nevyjadroval, pretože to nebolo predmetom odvolacieho konania (v tomto smere ohľadom obsahovej časti zamietajúceho výroku, ktorá nebola odvolaním dotknutá platí odôvodnenie okresného súdu).

Odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Okresný súd riadne zistil skutkový stav, na ktorý aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu, preto nebol dôvod na zrušenie napadnutého výroku rozsudku (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), ale vec nesprávne právne posúdil, čím došlo k vecnej nesprávnosti napadnutého výroku, z ktorého dôvodu nemohol odvolací súd tento výrok okresného súdu potvrdiť (§ 219 ods. 1 O.s.p.); pri neexistencii iných zákonných dôvodov na zrušenie napadnutého výroku rozsudku okresného súdu prichádzala do úvahy len jeho zmena (§ 220 O.s.p.). Pri rozhodovaní prihliadal odvolací súd aj na ustanovenie § 212 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyplýva, že navrhovateľ a odporca uzavreli úverovú zmluvu zo dňa 12.08.2008 (č. I. 6 spisu), v ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver v sume 663,88 € a odporca sa zaviazal vrátiť uvedenú sumu v 24 splátkach po 43,12 € mesačne formou bankového prevodu; lehota splatnosti úveru bola uvedená ako „24 mesiacov po poskytnutí úveru“; v zmluve je uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 58,40 %, ročná úroková sadzba vo výške 45,69 %; v zmluve nie je uvedená výška priemernej RPMN; zo splátkového kalendára zmluvy (č. I. 4 spisu) vyplýva, že odporca zaplatil spolu sumu 573,84 € (dňa 18.09.2008 sumu 43,12 €, dňa 20.10.2008 sumu 43,12 €, dňa 18.11.2008 sumu 43,12 €, dňa 18.12.2008 sumu 43,12 €, dňa 13.02.2009 sumu 46,44 €, dňa 18.02.2009 sumu 43,12 €, dňa 19.03.2009 sumu 43,12 €, dňa 18.05.2009 sumu 43,12 €, dňa 19.05.2009 sumu 46,44 €, dňa 22.06.2009 sumu 43,12 €, dňa 20.08.2009 sumu 46,44 €, dňa 16.09.2009 sumu 46,44 € a dňa 19.04.2010 sumu 43,12 €) a nie sumu 560,56 € ako to konštatoval okresný súd; odvolací súd je však rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O.s.p.), odporca odvolanie nepodal a navrhovateľ tento odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.) vo vzťahu k tomuto skutkovému zisteniu neuplatňuje, nebolo preto možné zmeniť

rozsudok v tomto smere v neprospech navrhovateľa (aj odvolací súd preto vychádzal zo skutkového zistenia okresného súdu, že odporca na splátkach úveru zaplatil navrhovateľovi spolu sumu 560,56 €); ďalej zo spisu okresného súdu vyplýva, že listom zo dňa 26.02.2010 (č. I. 9 spisu) oznámil navrhovateľ odporcovi, že vzhľadom na skutočnosť, že nesplácal úver podľa zmluvy o úvere riadne a včas, uplatnil svoje právo na predčasnú splatnosť celého úveru a to v nadväznosti na úverové podmienky, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy; v dôsledku omeškania so splácaním úveru teda navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy do 15 dní od spisania listu, ktorý doručoval odporcovi dňa 02.03.2010 prostredníctvom pošty (č. I. 10 spisu) na adresu uvedenú v zmluve o úvere Rimavská Baňa, č. 184.

Okresný súd dospel k správne mu záveru, že poskytnutý úver v sume 663,88 € je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy o úvere, t.j. ku dňu 12.08.2008; súčasne mal okresný súd za preukázané, že odporca na splátkach úveru zaplatil navrhovateľovi spolu sumu 560,56 €. Za účelom spravodlivého usporiadania vzťahov bolo preto potrebné od celkovej sumy úveru 663,88 € poskytnutého navrhovateľom odporcovi odpočítať celkovú sumu úhrad 560,56 € zaplatenú odporcom navrhovateľovi a výslednú sumu 103,32 € (663,88 € mínus 560,56 €) s uplatneným príslušenstvom prisúdiť navrhovateľovi; pokiaľ tak okresný súd nepostupoval vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Keďže okresný súd prisúdil navrhovateľovi len sumu 50,51 € s príslušenstvom, bolo odvolanie navrhovateľa dôvodné a odvolací súd čiastočne zmenil výrok o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti tak, že uložil odporcovi povinnosť zaplatiť aj sumu 52,81 € (103,32 € mínus 50,51 €) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 52,81 € od 16.02.2013 do zaplatenia. Nakoľko odporca je v omeškaní s plnením peňažného dlhu uložil mu odvolací súd aj povinnosť zaplatiť navrhovateľovi aj uvedené úroky z omeškania; pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu 14.03.2010 (prvý deň omeškania odporcu, t.j. po uplynutí 15 dní od predčasnej splatnosti úveru dňa 26.02.2010) predstavovala 1 % ročne (1 % + 8 % = 9 %), navrhovateľovi tak vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške 9 % ročne a pokiaľ ich uplatnil vo výške 0,024 % denne (8,76 % ročne), neprekročil svoj nárok a odvolací súd viazaný jeho návrhom (§ 153 ods. 2 O.s.p.) mu úroky z omeškania v uplatnenej výške od 16.02.2013 prisúdil. Odvolanie navrhovateľa bolo teda v tejto časti v plnom rozsahu dôvodné.

Odvolanie navrhovateľa bolo v prevažnej časti dôvodné aj pokiaľ sa domáhal zaplatenia vyčíslených úrokov z omeškania od prvého dňa omeškania odporcu s plnením peňažného dlhu dňa 14.03.2010 do spisania návrhu na začatie konania dňa 15.02.2013, pretože v tejto časti okresný súd návrh navrhovateľa zamietol nedôvodne. Skutočnosť, že predmetný úver je v zmysle § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bez úrokov a bez poplatkov podľa názoru odvolacieho súdu nebráni vzniku omeškania odporcu s vrátením samotnej istiny úveru. Preto okresný súd nesprávne vec posúdil, keď zamietol uplatnené úroky z omeškania od splatnosti úveru do podania návrhu na súd a v tejto časti je odvolanie navrhovateľa tiež dôvodné. Preto odvolací súd čiastočne zmenil výrok o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti tak, že uložil odporcovi povinnosť zaplatiť aj sumu 27,59 € ako vyčíslené úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 146,44 € (do zosplatenia uhradil odporca 12 splátok úveru spolu v sume 517,44 €, t.j. 663,88 € mínus 517,44 € predstavuje 146,44 €) od 14.03.2010 do 19.04.2010 v sume 1,30 € (36 dní omeškania / 365 x 0,09 x 146,44 €) a zo sumy 103,32 € od 20.04.2010 do 15.02.2013 v sume 26,29 € (1032 dní omeškania / 365 x 0,09 x 103,32 €); odvolací súd zamietol len uplatnené úroky z omeškania za jeden deň, pretože v období od 20.04.2010 do 15.02.2013 bol odporca v omeškaní len 1032 dní a nie 1033 dní ako to uplatnil navrhovateľ. Odvolanie navrhovateľa bolo teda v tejto časti v prevažnom rozsahu dôvodné.

V ostatnej časti zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý a to pokiaľ ide o jeho výrok o čiastočnom vyhovení návrhu. Pre správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu nebolo potrebné osobitne skúmať pravdivosť tvrdenia odporcu v podanom vyjadrení k odvolaniu o úhrade prisúdenej sumy navrhovateľovi, pretože preskúmanie tohto výroku rozsudku okresného súdu nebolo predmetom odvolacieho konania.

Keďže došlo k zmene rozsudku okresného súdu, bol odvolací súd zo zákona povinný rozhodnúť aj o trovách na súde prvého stupňa (§ 224 ods. 2 O.s.p.). Preto odvolací súd rozhodol jedným výrokom o trovách konania pred okresným súdom a osobitným výrokom o trovách odvolacieho konania. O trovách konania na súde prvého stupňa rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo a s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Po zohľadnení pomeru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní (uplatnená suma 611,07 € s príslušenstvom a prisúdená suma 50,51 € s príslušenstvom okresným súdom a suma 52,81 € s príslušenstvom odvolacím súdom, spolu 103,32 €), resp. zavinenia na čiastočnom zastavení konania (v časti o zaplatenie sumy 0,78 €) je zrejmé, že odporca bol v konaní na okresnom súde pomerne úspešnejší a vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Keďže však žiadne trovy konania nežiadal nahradit' (č. I. 20 spisu) odvolací súd mu náhradu trov konania na súde prvého stupňa proti navrhovateľovi nepriznal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnéj časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní v prevažnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania. Preto odvolací súd uložil odporcovi povinnosť nahradit' navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 45,79 €, ktoré pozostávajú z časti zaplateného súdneho poplatku za podanie odvolania v sume 16,50 € (č. I. 43 spisu) a z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby v sume 16,60 € (zo základu 52,81 € s príslušenstvom, predstavuje odmena za jeden úkon právnej služby sumu 16,60 € a to podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2013) spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €; k tomu odmena s režijným paušálom zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 4,88 €, pretože právny zástupca navrhovateľa je jej platiteľom, spolu trovy právneho zastúpenia v sume 29,29 €. Podľa § 151 ods. 8 O.s.p. odvolací súd vo výroku o trovách odvolacieho konania osobitne uviedol trovy právneho zastúpenia a ostatné trovy; všetky trovy konania je odporca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa.

Na základe uznesenia okresného súdu č. k. 9C/65/2013-40 zo dňa 26.06.2013 zaplatil navrhovateľ za podanie odvolania súdny poplatok v sume 24,50 € (č. I. 43 spisu). Predmetom odvolacieho konania bolo zaplatenie sumy 52,81 € s príslušenstvom; základ na vyrubenie súdneho poplatku za podanie odvolania tak predstavuje sumu 52,- € (§ 7 ods. 10 prvá veta v spojení s § 7 ods. 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov); správna výška súdneho poplatku za podanie odvolania tak predstavuje sumu 16,50 € ako minimálny súdny poplatok (položka č. 1 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov, nakoľko 6 % zo sumy 52,- € je len 3,12 €). Preto ak okresný súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania v sume 24,50 € je jeho rozhodnutie nezákonné a aj keď navrhovateľ tento súdny poplatok zaplatil, pre účely rozhodnutia o trovách konania musel odvolací súd na túto nezákonnosť prihliadnuť a odporcovi uložiť povinnosť nahradit' navrhovateľovi súdny poplatok v správnej výške. Bude povinnosťou okresného súdu (§ 12 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb.) uvedené uznesenie čiastočne zrušiť (prípadne zmeniť) a nekrátenú časť súdneho poplatku v sume 8,- € vrátiť navrhovateľovi (§ 11 ods. 1 prvá veta v spojení s § 11 ods. 4 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb.) prostredníctvom príslušného daňového úradu (§ 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.